वत्सश् च गुल्मकश् च 'एव द्वौ तस्य तनयौ, सखे,
ज्ञायते स्म तृतीया च श्रुतार्था नाम कन्यका । 9
कालेन ब्राह्मणः सो ऽथ सभार्यः पञ्चतां गतः,
तत्पुत्रौ तौ स्वसरं च पालयन्ताव् अतिष्ठतां । 10
सा च 'अकस्मात् सगर्भा 'अभूत्; तद् दृष्ट्वा वत्सगुल्मयोः
तत्र 'अन्यपुरुषाभावाच् छङ्का 'अन्योन्यम् अजायत । 11
ततः श्रुतार्था चित्तज्ञा भ्रातरौ ताव् अभाषत,
पाप शङ्का न कर्तव्या, शृणुतं, कथयामि वां । 12
कुमारः कीर्तिसेनाख्यो नागराजस्य वासुकेः
भ्रातुः पुत्रो ऽस्ति, तेन 'अहं दृष्टा स्नातुं गता सती । 13
ततः स मदनाक्रान्तो निवेश्य 'अन्वयनामनी
गान्धर्वेण विवाहेन मां भार्याम् अकरोत् तदा । 14
विप्रजातिर् अयं, तस्मान् मम गर्भ इति स्वसुः
श्रुत्वा, कः प्रत्ययो ऽत्र 'इति वत्सगुल्माव् अवोचतां । 15
ततो रहसि सस्मार सा तं नागकुमारकं,
स्मृतमात्रागतः सो ऽथ वत्सगुल्माव् अभाषत । 16
भार्या कृता मया 'एव 'इयं, शापभ्रष्टा वराप्सराः
युष्मत्स्वसा, युवां च 'इह शापेन 'एव च्युतौ भुवि । 17
पुत्रो जनिष्यते च 'अत्र युष्मत्स्वसुर् असंशयं,
ततो ऽस्याः शापनिर्मुक्तिर् युवयोश् च भविष्यति । 18

Digitized by Google